

De Wanowan

Lankelaar 19, 5737ES Lieshout

Uitgave100

31^e jaargang

Januari 2021

Beste Airborne-vrienden,

Aan het begin van het nieuwe jaar wil ik U allen, namens het bestuur een voorspoedig en vredig Nieuwjaar toewensen.

We hadden eigenlijk erop gerekend dat we onderhand wel bevrijd zouden zijn van de Corona-beperkingen. Toen ik U schreef in September moesten we afzien van elke bijeenkomst of herdenking en was er alleen een krans bij het “Monument to The Dutch”zonder U allen. We hadden geen Memorial Dinner waar we elkaar konden ontmoeten. Nog steeds waren we met 20 of 30 leden die hier samen van genoten. Maar we accepteerden dat we dat maar even uit moesten stellen. Elkaar niet ontmoeten, anderhalve meter afstand, maskertjes dragen....alleen maar beperkingen. We gingen het nieuwe jaar in zonder veel vuurwerkspektakel. We zagen de ellende van de eenzamen. Zij die bijna constant opgesloten zaten in een tehuis, of zelfs thuis. Amper of helemaal geen bezoek. We zouden als Airborne vrienden zoveel steun onderling kunnen hebben. Toch overliepen we elkaar niet. Ik zou graag naar Joop van Ginderen gaan, hij wordt vandaag 93. Jan Kortie schreef me: vandaag zou mijn vader 101 geworden zijn. Onze erevoorzitter heeft zich zo enorm ingespannen om de vriendschap te promoten. Zowel in Amerika als in de Corridor en de Betuwe.

Mijn vrouw was in oktober overleden. Sinds het auto ongeluk dat ons in 2016 overkwam was ze nooit meer geheel hersteld. In Juli viel ze in de tuin, brak een arm en kwam in het ziekenhuis.... Daarna naar het zorghotel in Helmond, terug naar het ziekenhuis, naar Keyserinnedael om te revalideren ...maar haar gezondheid ging steeds verder achteruit. De coronaregels maakten dat maar één keer per dag, één persoon op bezoek mocht in het ziekenhuis en het zorghotel.

Na drie maanden opname ging ze echter rustig van ons heen. Toen werden we beperkt bij het afscheid in de kerk. We willen U uitnodigen en in de gelegenheid stellen erbij te zijn maar we worden beperkt. We misten U maar ontvingen veel condoleances. Heel erg bedankt. Toen kwam voor mij de rustige tijd die ik vulde met het lezen van de correspondentie in ons archief. Daar ging zoveel vriendschap van uit. Wat was er veel gebeurd in de voorbije jaren sinds onze oprichting ...

Met goede moed zien we uit naar het moment dat we elkaar weer treffen. Het zal een bijzonder weerzien zijn. Nog even volhouden....

Thieu, voorzitter

Herdenken

Herdenken terug kijken en.... proberen er lessen uit te leren voor de toekomst is een belangrijk aspect van herdenken! Een belangrijke vraag is: leert men er wel van wat er allemaal gebeurd is, als je ziet dat er in de wereld nog steeds oorlog is. Gelukkig hebben we hier in West Europa al 75 jaar de vrede bewaard en gekoesterd. Frankrijk en Duitsland, vroeger aartsvijanden, zijn nu de belangrijkste landen in Verenigd Europa. Jammer dat het Verenigd Koninkrijk er uit is gestapt.

In de afgelopen tijd waren er veel herdenkingen die betrekking hebben op de Tweede Wereldoorlog. Vooral de bevrijding van het naziregime kreeg veel aandacht.

Toen in 1944 een groot deel van het zuiden van Nederland bevrijd werd van de (toen) gehate Duitsers was, vooral in het westen van het land, grote ellende en hongersnood. In

september 2019 werd in het zuiden de 75-jarige bevrijding herdacht. Elke stad of dorp deed dat op z'n eigen dag en manier. In de voorgaande jaren nam onze vereniging het voortouw, maar in 2019 hadden de Corridor-gemeenten een eigen programma waarbij onze vereniging werd uitgenodigd om er aan deel te nemen.

De herdenkingen van dit jaar waren door COVID-19 fundamenteel anders ... er waren geen of maar

een paar toeschouwers, maar er werd toch via de media massaal naar gekeken.

Koning Willem Alexander hield zijn herdenkingsrede op vrijwel leeg plein.' t Had wel iets!

Op 13 april 1945 reden de Canadezen het Drentse dorp Eelde-Paterswolde binnen waarmee de bevrijding van het dorp na vijf lange oorlogsjaren een feit werd. Nog steeds viert het dorp iedere vijf jaar op 13 april de bevrijding en herdenkt het de slachtoffers. Toen premier Rutte dit jaar de eerste corona-maatregelen aankondigde wisten de betrokkenen dat ze hun plannen moesten wijzigen.

Het bestuur van de Stichting Herdenkingscomité Eelde had samen met een aantal lokale organisaties in aanloop naar de 13e april allerlei activiteiten opgezet. Het mooie was, aldus een bestuurslid, een deel van de activiteiten kon op een andere manier doorgang vinden, zij het in andere vorm. Door in te zetten op digitaal konden we meer mensen bereiken. Zo noemt bestuurslid Marsman het voorbeeld van de herdenkingsdienst in de kerk, die normaal door zo'n 150 personen wordt bijgewoond, maar door de gestreamde dienst hebben wel 400 mensen gekeken. Zo zijn er nog een paar voorbeelden te noemen.

De jaarlijkse herdenking van de Slag om Arnhem trekken elk jaar wel veertig- tot vijftig duizend man op de Ginkels Heide en wel twintigduizend belangstellenden op de John Frostbrug. Er werden dit jaar slechts een paar mensen uitgenodigd en ook een paar kinderen om bloemen te leggen. Het was nooit eerder zo stil op de heide. De stilte gaf de herdenking een nieuwe dimensie. Zo zijn er nog wel een paar evenementen te noemen die mensen online konden bekijken. *(deels overgenomen uit NC Magazine)*

Pierre Cuijpers

75 Jaar bevrijding Geldrop door Miep Turken

In september 2019 werd in zaal Hofdael in Geldrop twee straatnamen onthuld: van Harrie van Gestel en Jan Heurkens. De laatste was de buurman van ons lid drs Miep Turken. Ze heeft toen een en ander verteld hoe ze als 10-jarig meisje het laatste jaar van de bezetting en de bevrijding van Geldrop meemaakte. Miep heeft een boekje geschreven hoe ze als jong meisje de oorlog beleefde. Over een jongen uit de buurt, een logé met zwart haar, die haar vertelde : “Ik heet Luuk van der Steen”, later corrigeerde hij dat en zei dat hij Luuk van den Broek heette. Pas veel later hoorde Miep dat Luuk een joodse jongen was, die tijdelijk bij een van haar burens ondergedoken was.

Iedereen weet nog wel dat de Duitsers orders gaven om de klokken uit de kerktorens te halen voor de oorlogsindustrie. De burgers werden verplicht om bronzen, tinnen en koperen voorwerpen in te leveren. Tsja.... je zult maar mooie vazen gekregen hebben op je trouwdag ... die wil je niet kwijt, dus werden ze in krantenpapier gedraaid en in de tuin begraven De oudere leden van onze vereniging zullen zich iets dergelijks nog wel herinneren.

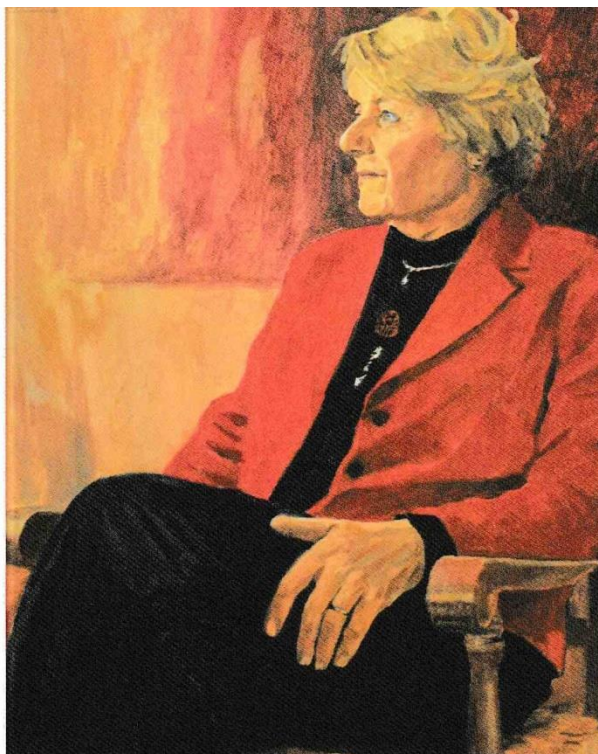
Als kind werd je ook bijgebracht om je mond te houden....

Ze herinnerde zich dat oom Jan Heurkens in Vught was doodgeschoten, zo ook Harrie van Gestel uit Geldrop..... beiden waren actief in het verzet.

Kortom ... een boekje dat je vlot leest en voor je zelf ook herinneringen uit de oorlog oproept.

Er zijn nog een paar exemplaren over als je belangstelling hebt neem contact op met Miep Turken, tel 040 8431950 of amturken@gmail.com *Pierre Cuijpers*

Naschrift: Jan Heurkens, geboren op 16 juli 1907 te Overasselt: Omgebracht op 9 augustus 1944 in Kamp Vught, 37 jaar. Jan woont tijdens de oorlog samen met zijn vrouw Betje in Geldrop, zij hebben geen kinderen. Jan werkt tijdens de oorlog als gemeentesecretaris in Leerdam. Hij heeft nooit voor de functie van burgemeester gesolliciteerd omdat hij niet voor de Duitsers wil werken. In zijn functie van gemeentesecretaris kan Jan ook veel betekenen voor het verzet. Zo helpt hij samen met Henri van de Putt, de burgemeester van Geldrop, de vervalsingsdienst van de Geheime Dienst Nederland.

Ria van Luyt - Verhagen

echtgenote van
Thieu van Luyt

* Veldhoven, 31 maart 1937

† Lieshout, 7 oktober 2020

Op 14 oktober was haar uitvaartdienst
in de parochiekerk van St. Servatius
in Lieshout waarna ze werd begraven
op het kerkhof aldaar.

.... als u zich straks nog eens afvraagt:

“Ria van Luyt” wie was zij?

Zij was de liefhebbende echtgenote van Thieu.

Op 6 mei 1961 trouwden zij.

Samen kregen zij vijf zonen die zij groot
brachten tot een hecht gezin.

Later ging ieder zijn eigen weg maar steeds
kwamen ze weer samen met de schoondochters
en kleinkinderen op de Lankelaar om
van haar gastvrijheid te genieten.

Ze had talenten en buitte die uit.

Ze was voor velen die lieve Ria van Luyt.

Haar hartelijke en zorgzame inzet maakte ons
gelukkig.

We missen haar node.

We zijn dankbaar voor uw medeleven.

Thieu - Huub, Ghislaine, Loulou, Yasha
Jeroen, Catherina, Isabelle, Celine - Maarten
Joost, Esther, Valentijn, Lucas, Maurits - Robert